

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 13. 11. 2018 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného **XXX** v **XXX**, bytem **XXX**, t. č. **XXX**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného **XXX** o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2017, sp. zn. 2 T 71/2016, **zamítá**.

Odůvodnění:

Dne 8. 10. 2018 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Veřejné zasedání po opatření nezbytných důkazů soud konal dne 13. 11. 2018. Ve veřejném zasedání byly provedeny důkazy, na jejichž základě soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Ze sdělení a hodnocení věznice doplněného svědeckým výsledkem vychovatelky **XXX** vyplývá, že odsouzený v současné době vykonává trest odnětí svobody uložený rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2017, sp. zn. 2 T 71/2016 v délce tří let a šesti měsíců. Odsouzený je ve výkonu trestu od 26. 6. 2017, konec trestu je stanoven na 26. 6. 2020. Odsouzený byl od 13. 6. 2016 do 13. 12. 2016 vazebně vyšetřován, jedná se o čtvrtý výkon trestu odnětí svobody. Odsouzený má 4 kázeňské odměny, je bezproblémový. Odsouzený je od srpna 2018 zařazen do I. diferenciační skupiny.

Odsouzený ve své žádosti a ve výpovědi při veřejném zasedání uvedl, že je přesvědčen, že si vytvořil podmínky pro vyhovění jeho žádosti, neboť přehodnotil předchozí způsob svého života, trest nastoupil sám, poškozenou kontaktoval a domluvil splátkový kalendář. Manželka mu zajistila zaměstnání.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvláště závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody. Podle odst. 3 soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem.

Po zhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu soud dospěl k tomu, že odsouzený splnil ve vztahu k nyní vykonávanému trestu odnětí svobody časovou podmínku (výkon poloviny uloženého trestu odnětí svobody), rovněž v jeho prospěch svědčí bezproblémový výkon trestu, zařazení do I. diferenciační skupiny a kázeňské odměny, byť pouze

čtyři. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že má-li odsouzený v rejstříku trestů 12 záznamů a je-li již počtvrté ve výkonu trestu, přičemž v letech 2000 a 2012 byl dvakrát podmíněně propuštěn, a přesto poté spáchal další trestnou činnost, pak lze stěží předpokládat, že se z jeho výkonu nyní poučí a bude žít řádným životem, když tak neučinil v předchozí době. Odsouzený navíc nedoložil, že se má kam vrátit, nedoložil ani možnost zaměstnání, které mu podle jeho výpovědi zajistila manželka, a nedoložil ani komunikaci s poškozenou. Nelze přehlédnout, že odsouzený spáchal závažnou trestnou činnost, poškozené má uhradit 2 280 000 Kč, avšak neuhradil zatím zřejmě nic.

Soud tak dospěl k závěru, že v daném případě nelze žádosti odsouzeného vyhovět, neboť nebyly splněny všechny nezbytné podmínky zákonem vyžadované pro rozhodnutí o podmíněném propuštění, zejména předpoklad řádného života, a proto soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může odsouzený a státní zástupce do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 13. listopadu 2018

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 19. prosince 2018 o **stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX** v XXX, bytem XXX, nyní XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 13. listopadu 2018, č. j. 0 PP 268/2018 – 35,

takto:

*Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítá žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2017, sp. zn. 2 T 71/2016.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený stížnost ze dne 26. 11. 2018, která byla téhož dne předána orgánům vězeňské služby a následně dne 27. 11. 2018 předána k poštovní přepravě na poštovní úřad Pardubice. Okresnímu soudu byla stížnost odsouzeného doručena dne 28. 11. 2018.

Krajský soud po zjištění, že proti napadenému usnesení je stížnost přípustná, se dále zabýval tím, zda stížnost odsouzeného nebyla podána opožděně.

Podle § 143 odst. 1 tr. řádu se stížnost podává u orgánu, proti jehož usnesení stížnost směřuje, a to do tří dnů od oznámení usnesení. Podle § 137 odst. 1 tr. řádu se oznámení děje buď vyhlášením usnesení v přítomnosti toho, jemuž je třeba usnesení oznámit, anebo doručením opisu usnesení.

Napadené usnesení bylo vyhlášeno u veřejného zasedání konaného dne 13. 11. 2018, jemuž byl odsouzený osobně přítomen. Po vyhlášení usnesení, jeho odůvodnění a poučení o opravných prostředcích (právu podat proti němu stížnost ve třídní lhůtě od oznámení) odsouzený prohlásil „ponechávám si lhůtu na rozmyšlenou“. Třídenní lhůta k podání stížnosti tak odsouzenému počala plynout od středy, dne 14. 11. 2018 a skončila v pátek, dne 16. 11. 2018. Pokud tedy odsouzený svoji stížnost ze dne 26. 11. 2018 předal orgánům vězeňské služby téhož dne a vězeňská služba stížnost odevzdala k poštovní přepravě dne 27. 11. 2018, byla stížnost odsouzeným podána opožděně.

Z tohoto důvodu nemohl krajský soud stížnost odsouzeného věcně přezkoumat a musel ji jako opožděně podanou podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 19. prosince 2018

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 13. 11. 2018 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného **XXX** v **XX**, bytem **XXX**, t. č. **XXX**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného **XXX** o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. 43 T 13/2013, **zamítá**.

Odůvodnění:

Dne 9. 10. 2018 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Veřejné zasedání po opatření nezbytných důkazů soud konal dne 13. 11. 2018. Ve veřejném zasedání byly provedeny důkazy, na jejichž základě soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Ze sdělení a hodnocení věznice doplněného svědeckým výslechem vychovatele **XXX** vyplývá, že odsouzený v současné době vykonává trest odnětí svobody uložený rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. 43 T 13/2013 v délce pěti let. Odsouzený je ve výkonu trestu od 25. 5. 2015, konec trestu je stanoven na 24. 5. 2020. Odsouzený nebyl vazebně vyšetřován, do výkonu trestu nastoupil sám, jedná se o pátý výkon trestu odnětí svobody. Odsouzený má 3 kázeňské odměny, je bezproblémový. Odsouzený je od ledna 2017 zařazen do I. diferenční skupiny.

Odsouzený ve své žádosti a ve výpovědi při veřejném zasedání uvedl, že je přesvědčen, že si vytvořil podmínky pro vyhovění jeho žádosti, neboť přehodnotil předchozí způsob svého života, deset let před spáchání poslední trestné činnosti vedl řádný život, výkon trestu pro něj ponaučením, další trestné činnosti se již nedopustí. Po propuštění má zajištěné bydlení v Azylovém domě **XXX**, zaměstnání zatím zajištěné nemá.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvláště závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody. Podle odst. 3 soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédne také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem.

Po zhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu soud dospěl k tomu, že odsouzený splnil ve vztahu k nyní vykonávanému trestu odnětí svobody časovou podmínku (výkon poloviny uloženého trestu odnětí svobody), rovněž v jeho prospěch svědčí

bezproblémový výkon trestu, zařazení do I. diferenciační skupiny a kázeňské odměny, byť pouze tři. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že má-li odsouzený v rejstříku trestů 8 záznamů a je-li již popáté ve výkonu trestu, pak lze stěží předpokládat, že se z jeho výkonu nyní poučí a bude žít řádným životem, když tak neučinil v předchozí době. Pochybnosti rovněž vzbuzuje pouze provizorní možnost bydlení v azylovém domě a nezajištění legálního zdroje na živobytí, což není při kriminální zkušenosti odsouzeného, který byl trestán především za majetkovou trestnou činnost, ideálním předpokladem řádného života.

Soud tak dospěl k závěru, že v daném případě nelze žádosti odsouzeného vyhovět, neboť nebyly splněny všechny nezbytné podmínky zákonem vyžadované pro rozhodnutí o podmíněném propuštění, zejména předpoklad řádného života, a proto soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může odsouzený a státní zástupce do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 13. listopadu 2018

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal v neveřejném zasedání konaném dne 19. prosince 2018 **stížnost odsouzeného XXX, narozeného dne XXX v XXX**, trvale bytem XXX, toho času XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 13. listopadu 2018, č. j. 0 PP 271/2018-44, a rozhodl

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. 43 T 13/2013.

Své rozhodnutí odůvodnil okresní soud především tím, že neshledal u odsouzeného pozitivní prognózu jeho budoucího chování. Poukázal na jeho předchozí odsouzení a skutečnost, že odsouzený se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody již popáté. Okresní soud zmiňuje i absenci solidního sociálního zázemí, neboť odsouzený nemá zajištěno zaměstnání a bydlení jen formou ubytování v azylovém domě. Tuto skutečnost dává okresní soud do souvislosti s tím, že odsouzený je recidivistou na majetkovou trestnou činnost.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený včasnou stížnost. Uvědomuje si, že nezískal příliš mnoho odměn, ale musel brát ohledy i na ostatní vězně, kteří je potřebovali též získat. Azylový dům je pro něj dostupnou formou bydlení a tato skutečnost by mu neměla být dávana k tíži. Práce je nyní dostatek. Vzhledem k tomu, že žije sám, není pro něj problém se za prací i stěhovat. Rekapituloval svou předchozí trestnou činnost a dospívá k závěru, že ví, kde byla chyba. Navrhl, aby mu bylo vyhověno krajským soudem.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Podle ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

- a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo
- b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Okresní soud správně dovodil, že je splněna podmínka poloviny výkonu trestu odnětí svobody (§ 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku). Pokud jde o podmínku polepšení, i zde jsou podmínky splněny a lze říci, že odsouzený si své povinnosti ve výkonu trestu odnětí svobody plní dobře. Důvodné jsou však závěry okresního soudu, pokud jde o očekávání spojená s odsouzeným v případě jeho podmíněného propuštění na svobodu. Tato podmínka v případě odsouzeného splněna nebyla.

Odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody opakovaně a je zřejmé, že ani předchozí trest neměl pozitivní vliv na další způsob chování odsouzeného. Nelze říci, že by v obdobných případech neměli odsouzení žádnou šanci na úspěch při žádostech o podmíněné propuštění s ohledem na svou recidivu. Muselo by se však jednat o zcela mimořádné okolnosti v daném případě, které by způsobily příznivé očekávání, že v případě podmíněného propuštění by odsouzený vedl řádný život, přestože ani přechodí výkony trestu odnětí svobody jej od další trestné činnosti neodradily. Předpoklad vedení řádného života spočívá v očekávání spojeném s osobnostním vývojem odsouzeného, uvědoměním si správných hodnot, vyrovnání se s předchozím způsobem života, které lze dovést především z projevů jeho chování v minulosti a jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody a též v očekávání z předpokládaného vlivu prostředí, kde by se měl odsouzený po propuštění nacházet a okolností jeho budoucího života, které lze předpokládat.

Lze se ztotožnit se závěry okresního soudu, pokud jde o předchozí život odsouzeného. Z uvedeného je skutečně patrné, že odsouzeného hrozba nepodmíněného trestu v minulosti nijak zásadně neovlivnila a spáchal recidivu. Z nynějšího vyjádření odsouzeného je zřejmé, že chce žít jinak. Je však otázkou, zda je toho nyní již opravdu schopen. Azylový dům sice zajistí základní potřebu bydlení, avšak není prostředím, které by dávalo zjevný předpoklad vysoce pozitivního vlivu na odsouzeného. Odsouzený by teprve práci hledal a musel by překonávat těžkosti, kdy v minulosti opakovaně selhával a páchal trestnou činností. Odsouzený je osobou, která má zjevné sklony k páčání trestné činnosti, a nelze z žádné skutečnosti dovést, že by se nyní již napravil natolik, aby nebylo třeba dalšího výkonu trestu, který byl uložen v takové výši, aby splnil svůj účel. Ostatně odsouzený není příliš aktivní ani ve výkonu trestu, kdy mohl dosáhnout na mnohem větší počet odměn, přičemž jeho vysvětlení se jeví nesrozumitelné a každopádně nedůvodné. Skutečnost, že se odsouzený chová dobře v režimu výkonu trestu odnětí svobody, je chvályhodná, avšak nepředstavuje záruku, že na svobodě, kde dříve páchal trestnou činností i v době po výkonu předchozího trestu odnětí svobody, nemůže dojíti znovu k závadnému chování odsouzeného. Riziko je zde reálné a okresní soud správně uzavřel, že žádosti odsouzeného proto nelze vyhovět. V současné době není žádná významná indicie, že by se nyní již odsouzený natolik změnil, aby mohl být resocializační proces v rámci výkonu trestu odnětí svobody předčasně ukončen.

Soud v rámci posuzování možnosti podmíněného propuštění musí hodnotit celkovou osobnost odsouzeného a dovést, zda lze od něho do budoucna očekávat vedení řádného života. V tomto případě však odsouzený neprokázal, že by byl osobou, která by si dobrodiní zákona v podobě podmíněného propuštění zasloužila. Všechny výše uvedené skutečnosti svědčí o tom, že odsouzený do budoucna prozatím neskýtá záruku vedení řádného života.

Z ustanovení § 88 odst. 1 tr. řádu vyplývá, že soud „může“ odsouzeného při splnění tam citovaných podmínek propustit z výkonu trestu odnětí svobody. Na podmíněné propuštění tedy není právní nárok, ale záleží na úvaze soudu, zda existují takové skutečnosti a okolnosti, které využití daného institutu umožňují, a zda je na místě tento postup zvolit.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud stížnost odsouzeného jako nedůvodnou zamítnul podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 19. prosince 2018

Mgr. Petr Žanda v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Honzíčková.

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 8. 10. 2018 ve veřejném zasedání v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, okres XXX, t. č. XXX, o **žádosti o podmíněné propuštění**,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost odsouzeného XXX o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2017, sp. zn. 3 T 31/2017, **zamítá**.

Odůvodnění:

Dne 29. 8. 2018 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost odsouzeného o podmíněné propuštění. Dne 8. 10. 2018 soud konal veřejné zasedání a na základě důkazů v něm provedených dospěl k následujícím zjištěním a závěrům: listinnými důkazy, zejména hodnocením věznic, doplněným výpovědí vychovatelky, bylo prokázáno, že odsouzený byl v předchozí době odsouzen rozhodnutím ve výroku citovaným, konec trestu je stanoven na 23. 5. 2019. Odsouzený se v rámci výkonu trestu chová slušně a ukázně, konfliktní situace nevyhledává, kázeňsky nebyl trestán, má 5 kázeňských odměn a zařazen je do I. diferenciacní skupiny, je pracovní zařazen, nástupu trestu předcházelo vazební řízení. Ředitel Věznice XXX podmíněné propuštění odsouzeného nedoporučil s odkazem na jeho opakovaná selhání v civilním životě, stejně jako v případě předchozího podmíněného propuštění. Poslední odsouzení je doloženo přípojeným rozhodnutím a spisem Městského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2017, sp. zn. 3 T 31/2017. Odsouzený u veřejného zasedání zdůraznil, že by mu neměla být kladena k tíži jeho trestní minulost, ale mělo by být posouzeno jeho chování v současném výkonu trestu, dále zmínil okolnost, že vykonal již $\frac{3}{4}$ ze svého trestu a v případě propuštění by chtěl zajistit péči o svého nemocného otce, což doložil lékařskou zprávou (č. 1. 2) a dále zmínil fakt, že většinu z celkové náhrady škody poškozeným subjektům v této trestní věci již provedl před rozhodnutím ve věci (což doložil kopiemi poštovních poukázek na č. 1. 3) a další částky splácí z pracovní odměny ve výkonu trestu.

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

Po přezkoumání výše popsané situace soud dospěl k závěru, že lze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Nelze ovšem uzavřít, že by odsouzený skýtal záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně trestán nepodmíněným trestem, ze kterého byl 2x podmíněně propuštěn a ve zkušební době podmíněného propuštění se ve druhém případě, kdy byl podmíněně propuštěn ze dvou vykonávaných trestů, neosvědčil, proto mu musel být zbytek trestu nařízen. Po výkonu tohoto zbytku trestu se odsouzený dopustil další opakované

trestné činnosti v podobě recidivy majetkové trestné činnosti, přičemž tuto trestnou činnost, spáchanou navíc sériovým způsobem, začal odsouzený páchat již tři a půl měsíce po výstupu z trestu od září 2016 (předchozí trest ukončen 30. 5. 2016), což jej přivedlo opětovně do výkonu (současného) trestu.

Jestliže ani dříve vykonané nepodmíněné tresty nebyly schopné působit na odsouzeného žádoucím účinkem, pak ovšem není reálné očekávat, že by v případě podmíněného propuštění se stanovenou zkušební dobou byl odsouzený schopen svoje jednání významněji korigovat, resp. pro takový předpoklad nesvědčí žádný z opatřených důkazů. Zohlednění předchozích odsouzení přitom nelze považovat za dvojí trestání, případně dvojí přičítání k tíži odsouzeného, protože informace o osobě odsouzeného, včetně předchozího života, jsou jedním ze základních kritérií pro soud z hlediska posuzování zákonných podmínek pro využití institutu podmíněného propuštění. Tento institut je navíc rozhodnutím výjimečným, nikoli nárokovým a posouzení veškerých zákonných podmínek, včetně dosavadního způsobu života odsouzeného, nekoliduje ani s rozhodovací praxí Ústavního soudu České republiky (IV. ÚS 2253/14 a II. ÚS 2503/16). Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že předchozí vykonané tresty neměly na odsouzeného prakticky žádný účinek, neboť se v dalším období dopustil další trestné činnosti. Proto soud nemohl považovat důvodný předpoklad vedení řádného života v budoucnu na straně odsouzeného za splněný, a proto byla žádost odsouzeného zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a odsouzený do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 8. října 2018

Mgr. Karel Governac v. r.
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 6. listopadu 2018 o **stížnosti odsouzeného XXX, nar. XXX**, trvale bytem XXX, toho času ve XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 8. října 2018, č. j. 0 PP 234/2018-29,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2017, sp. zn. 3 T 31/2017.

Své rozhodnutí odůvodnil okresní soud tím, že odsouzený neskýtá záruku vedení řádného života do budoucna, protože byl v minulosti již opakovaně trestán nepodmíněným trestem, ze kterého byl 2x podmíněně propuštěn a ve zkušební době podmíněného propuštění se ve druhém případě, kdy byl podmíněně propuštěn ze dvou vykonávaných trestů, neosvědčil, proto mu musel být zbytek trestu nařízen. Po výkonu tohoto zbytku trestu se odsouzený dopustil další opakovaně trestné činnosti v podobě recidivy majetkové trestné činnosti, přičemž tuto trestnou činnost, spáchanou navíc sériovým způsobem, začal odsouzený páchat již tři a půl měsíce po výstupu z výkonu trestu odnětí svobody od září 2016 (předchozí trest ukončen 30. 5. 2016), což jej přivedlo opětovně do výkonu (současného) trestu.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned do protokolu stížnost, kterou následně odůvodnil tím, že plněním povinností ve výkonu trestu prokázal polepšení. Je pouhou domněnkou učiněnou na základě rejstříku trestů, že od něho nelze očekávat vedení řádného života. To se však týká jeho minulosti, ne budoucnosti. Má stále bydliště i rodinu, otec je upoután na invalidní vozík a je odkázan na pomoc jiné osoby. Do konce výkonu trestu mu zbývá šest měsíců. Neví, jak přesvědčit soud o své budoucnosti a nápravě. Věří ve schovávavost soudu.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Podle ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a

- a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo
- b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Podle § 88 odst. 2 tr. zákoníku jestliže odsouzený za přečin prokázal svým vzorným chováním a plněním svých povinností, že dalšího výkonu trestu není třeba, může ho soud podmíněně propustit na svobodu i předtím, než vykonal část trestu odnětí svobody vyžadovanou pro podmíněné propuštění podle odst. 1. Soud nevyhoví návrhu ředitele věznice na podmíněné propuštění odsouzeného na svobodu, jen je-li zjevné, že by odsouzený po propuštění na svobodu nevedl řádný život.

Ze znění citovaného ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku je zřejmé, že pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody musí být splněny obě podmínky současně: tedy jednak odsouzený

musí svým chováním po právní moci rozsudku a zejména během výkonu trestu prokázat polepšení a dále musí existovat záruka, že odsouzený povede v budoucnu řádný život.

Okresní soud dospěl k závěru v tom směru, že odsouzený splnil pouze část z podmínek potřebných pro podmíněné propuštění spočívající v tom, že svým přístupem k výkonu trestu a svým chováním ve výkonu trestu prokázal, že by bylo možné uvažovat o splnění základní podmínky spočívající v nápravě a polepšení. V tomto směru lze s odůvodněním rozhodnutí okresního soudu souhlasit.

K tomu, aby mohlo dojít k podmíněnému propuštění, by však současně musel odsouzený splňovat i druhou podmínku, a sice že do budoucna skýtá záruku vedení řádného života. Při zhodnocení skutečnosti, zda do budoucna takovou záruku skýtá, je třeba přihlížet a hodnotit i jeho osobnost, k čemuž nepochybně přispívá i obsah rejstříku trestů. Jestliže zde má odsouzený deset záznamů pro trestnou činnost, jestliže je počtvrté ve výkonu trestu odnětí svobody, jestliže mu v předchozích obdobích byly opakovaně poskytnuty šance v podobě jak výchovných tak alternativních trestů, kterých nevyužil, a dále jestliže byl dříve (a to opakovaně) podmíněně propuštěn z předchozího výkonu trestu odnětí svobody (viz rozhodnutí Okresního soudu Brno - venkov ze dne 18. 7. 2002, sp. zn. 1 PP 203/2002, resp. rozhodnutí Městského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2010, sp. zn. 8 PP 393/2009) a poté se dopustil (a to i v rámci zkušební doby stanovené v rámci podmíněného propuštění) další trestné činnosti, pak nelze než dojít k závěru, že odsouzený zjevně neskýtá dostatečnou záruku vedení řádného života v případě předčasného propuštění z nyní vykonávaného trestu odnětí svobody.

Odsouzený neprokázal, že by si znovu takového dobrodiní zákona v podobě dalšího podmíněného propuštění zasloužil a rozhodně styl jeho dřívějšího života a jeho sklony k páčání různorodé trestné činnosti nemohou vést k jinému závěru, než že taková osobnost je pro soud nedůvěryhodná v tom směru, že by do budoucna skýtala záruku vedení řádného života.

Pokud jde o trestní minulost odsouzeného, tak právě při hodnocení skutečností, zda je osobou, která skýtá do budoucna záruku vedení řádného života, je třeba kromě jiného vycházet i z těchto údajů, které mnohé o osobnosti odsouzeného vypovídají. Předchozí tresty (včetně předchozího pobytu ve vězení) neměly pozitivní výchovný účinek. Naopak odsouzený spáchal další trestnou činnost v době, kdy již zkušenost z pobytu ve vězení měl. Takové okolnosti nelze pomíjet a dané skutečnosti vedly okresní a následně i krajský soud k oprávněnému závěru, že odsouzený není osobou, které by v tomto ohledu bylo možné věřit v tom směru, že se další trestné činnosti již nedopustí.

Z ustanovení § 88 odst. 1 tr. řádu vyplývá, že soud „může“ odsouzeného při splnění tam citovaných podmínek propustit z výkonu trestu odnětí svobody. Na daný institut tedy není právní nárok, ale záleží na posouzení a rozhodnutí soudu, zda existují takové skutečnosti a okolnosti, které využití daného institutu umožňují. Ani okresní soud ani krajský soud neshledaly, že by využití tohoto institutu v případě odsouzeného bylo možné využít, a to ze shora uvedených důvodů. Z těchto důvodů krajský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí okresního soudu je správné, a protože nebylo shledáno pochybení ani v řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 6. listopadu 2018

Mgr. Petr Žanda v. r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Petr Vaněček, Ph.D.

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 6. 11. 2018 v trestní věci odsouzeného **XXX**, narozeného XXX, trvale bytem a pro XXX,

takto:

Podle § 91 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku se podmíněně propuštění odsouzeného XXX z usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 6. 11. 2014, sp. zn. 0 PP 184/2014, jímž byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, uloženého rozsudky Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 3. 12. 2010, sp. zn. 2 T 130/2010 a Okresního soudu v Trutnově ze dne 21. 7. 2011, sp. zn. 1 T 91/2011, **ponechává v platnosti** a zkušební doba se **prodlužuje o dva roky** na celkovou délku pěti let.

Odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 6. 11. 2018 sp. zn. 0 PP 184/2014 byl odsouzený podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudky Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 3. 12. 2010, sp. zn. 2 T 130/2010 a Okresního soudu v Trutnově ze dne 21. 7. 2011, sp. zn. 1 T 91/2011, přičemž zkušební doba byla za současného vyslovení dohledu stanovena v délce tří let. Usnesení nabylo právní moci dne 6. 11. 2014.

Dne 6. 11. 2018 soud konal veřejné zasedání. Odsouzený vypověděl, že si je vědom svého pochybení ve zkušební době, za které byl odsouzen. Nyní žije řádným životem, tři roky pracuje u živnostníka – stavby a servis bowlingových drah, bydlí s přítelkyní a jejími dvěma nezletilými dětmi. Škodu z trestné činnosti pravidelně splácí, jiné dluhy nemá.

Z přílohových spisů bylo zjištěno, že odsouzený se ve zkušební době dvakrát – dne 13. 6. 2016 a dne 22. 12. 2016 – dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Za první přečin mu trestním příkazem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 31. 8. 2016 byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin (vykonal dne 23. 1. 2018) a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 5. 10. 2016.

Za druhý přečin mu byl trestním příkazem Okresního soudu v Náchodě ze dne 19. 1. 2017 sp. zn. 1 T 2/2017 uložen jednal trest odnětí svobody v délce šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let, jednak peněžitý trest 15 000 Kč, jednak trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let a šesti. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 9. 2. 2017.

Ze závěrečné zprávy Probační a mediační služby ČR, střediska Trutnov, vyplynulo, že odsouzený ve zkušební době nežil řádným životem – byl dvakrát pravomocně odsouzen. Spolupráce odsouzeného s probačním úředníkem byla dobrá – odsouzený dodržoval termíny konzultací, dokládal potřebné dokumenty včetně náhrady škody. Probační úředník navrhl prodloužit zkušební dobu podmíněného propuštění.

Ze zprávy z místa bydliště soud nezjistil další negativní informace, ze zprávy Policie ČR vyplynulo, že odsouzený je řádně zaměstnán, pracuje jako dělník při výrobě bowlingových drah, přičemž v práci se chová příkladně.

Po zhodnocení shora popsanych důkazů soud dospěl k závěru, že chování odsouzeného ve zkušební době nelze označit za řádný život. Odsouzený se ve zkušební době dopustil další trestné činnosti – byť společensky méně závažné – nicméně druhově shodné jako trestná činnost, za kterou byl ve výkonu trestu odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn. Soud však přihlédl k tomu, že odsouzený se nyní stabilizoval, má řádné zaměstnání, v němž je kladně hodnocen, pravidelně splácí způsobenou škodu. Za dané situace soud dospěl k závěru, že rozhodnout o výkonu zbytku trestu (530 dnů) se jeví jako nepřiměřeně přísné, když přílehavější je prodloužit zkušební dobu podmíněného propuštění o dva roky, aby odsouzený mohl uskutečnit své odhodlání žít řádným životem a nadále splácet způsobenou škodu. Soud proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno, podmíněné propuštění ponechal v platnosti, přičemž zkušební dobu přiměřeně prodloužil o dva roky do 6. 11. 2019.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může odsouzený a státní zástupce do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 6. listopadu 2018

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 7. 11. 2018 v trestní věci odsouzeného XXX, narozeného XXX, trvale bytem XXX, t. č. ve XXX,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu **se** žádost spolku Evropská vězeňská unie, o. s., o podmíněné propuštění odsouzeného XXX z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. 2 T 28/2013 a rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 11. 8. 2010, sp. zn. 2 T 18/2010 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu Ostrava – pobočka Olomouc ze dne 19. 11. 2010, sp. zn. 2 To 302/2010, **zamítá.**

Odůvodnění:

Dne 14. 6. 2018 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána žádost Evropské vězeňské unie o podmíněné propuštění odsouzeného. Veřejné zasedání po opatření nezbytných důkazů soud nařídil na 24. 7. 2018, poté bylo odročeno na 7. 9. 2018 a následně předloženo na 7. 11. 2018. Ve veřejném zasedání byly provedeny důkazy, na jejichž základě soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Z hodnocení věznic doplněného výsledkem vychovatelky vyplývá, že odsouzený v současné době vykonává tresty odnětí svobody uložené rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. 2 T 28/2013 a rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 11. 8. 2010, sp. zn. 2 T 18/2010 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu Ostrava – pobočka Olomouc ze dne 19. 11. 2010, sp. zn. 2 To 302/2010 v celkové délce 6 let a 17 dnů. Odsouzený je ve výkonu trestu od 7. 1. 2013, konec trestu je stanoven na 24. 1. 2019. Odsouzený je ve výkonu trestu podesáté, dlouhodobě je zařazen v I. diferenciacní skupině, má 21 kázeňských odměn.

Odsouzený ve výpovědi při veřejném zasedání uvedl, že vracet se bude do XXX, kde má byt. Měsíčně pobírá důchod ve výši 4 800 Kč, a rentu 800 EUR, neboť byl osm let v cizinecké legii. Odsouzený svá tvrzení o aktuální možnosti bydlení a příjmu nijak nedoložil.

Evropská vězeňská unie uvedla, že odsouzený se ve výkonu trestu chová řádně, jeho resocializace není komplikovaná, naopak v zásadě realizovaná. Odsouzenému je XXX let, je částečně senilní, není hrozbou pro společnost. V písemném závěrečném slově Evropská vězeňská unie uvedla, že jsou schopni odsouzeného ubytovat, než si vyřídí záležitosti spojené s vycestováním.

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody. Podle odst. 3 soud při

rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného za zločin přihlédně také k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu a zda částečně nebo zcela nahradil či jinak odčinil škodu nebo jinou újmu způsobenou trestným činem nebo zda vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem.

Po zhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu soud dospěl k tomu, že odsouzený splnil ve vztahu k nyní vykonávanému trestu odnětí svobody časovou podmínku (výkon poloviny uloženého trestu odnětí svobody), rovněž v jeho prospěch svědčí bezproblémový výkon trestu, zařazení do I. diferenciacní skupiny a kázeňské odměny. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že má-li odsouzený v rejstříku trestů 16 záznamů a je-li již podesáté ve výkonu trestu, pak lze stěží předpokládat, že se z jeho výkonu nyní poučí a bude žít řádným životem, když tak neučinil v předchozí době. Odsouzený rovněž nepředložil žádné důkazy o svém příjmu a možnosti bydlení, nabídka ubytování učiněná Evropskou vězeňskou unií je nekonkrétní a nedostatečná.

Nelze přehlédnout, že vyslovila-li Evropská vězeňská unie ochotu převzít záruku za nápravu odsouzeného, je třeba poukázat na to, že sama Evropská vězeňská unie soud nepřesvědčila o své důvěryhodnosti. Podle spolkového rejstříku vedeného Městským soudem v Praze vznikla Evropská vězeňská unie jako občanské sdružení v roce 2006, avšak ačkoliv došlo od 1. 1. 2014 k podstatné změně (zrušení zákona o sdružování občanů č. 83/1990 Sb. a účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.) a Evropská vězeňská unie jako občanské sdružení měla do dvou let změnit název (nově se považuje za spolek) a do tří let upravit stanovy, je ze spolkového rejstříku a předložených stanov zřejmé, že tyto základní povinnosti Evropská vězeňská unie nesplnila.

Soud tak dospěl k závěru, že v daném případě nelze žádosti vyhovět, neboť nebyly splněny všechny nezbytné podmínky zákonem vyžadované pro rozhodnutí o podmíněném propuštění, zejména předpoklad řádného života, a proto soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Pardubice 7. listopadu 2018

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Popelová.